

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S.(...) K.(...) T.(...) S.(...) w G. w likwidacji
przeciwko Akademickiemu Centrum Klinicznemu - Szpitalowi Akademii Medycznej w G.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2008 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 27 sierpnia
2008 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Powód wniósł – za pośrednictwem fachowego pełnomocnika – skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 maja 2008 r., oddalającego jego apelację. Do skargi pełnomocnik powoda dołączył postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 kwietnia 2006 r. zwalniające powoda w całości od kosztów sądowych. Nie przedłożył natomiast dowodu uiszczenia opłaty od skargi, ani wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130² § 3 k.p.c., jako nieopłaconą. Powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r. (III CZP 142/07, Biuletyn SN 2008/6/7), mającą moc zasady prawnej, wyjaśnił, że

zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu przed sądem powszechnym nie obejmuje postępowania kasacyjnego.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód domagał się jego uchylenia. Zarzucił naruszenie art. 398⁶ k.p.c. oraz art. 130² § 3 k.p.c. wskazując na potrzebę wyjaśnienia, czy zmiana interpretacji przepisów, o której pełnomocnik nie wiedział, gdyż uchwała nie została opublikowana, nie uzasadniała nałożenia na sąd obowiązku wezwania strony do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej, wynikających z nowej interpretacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie może zostać uwzględnione.

Stanowcze brzmienie art. 130² § 3 k.p.c. wyłącza możliwość wzywania pełnomocnika do uiszczenia opłaty należnej od wskazanych w tym przepisie pism, do których należy także skarga kasacyjna. Nawet zatem zmiana interpretacji przepisów, rzutująca na zakres obowiązków związanych z uiszczaniem opłat od wnoszonych pism nie uzasadnia zastosowania trybu przewidzianego przy uzupełnianiu niezachowanych warunków formalnych. Trudności w uzyskaniu wiedzy o przyjętej przez Sąd Najwyższy wykładni przepisów mogą jedynie stanowić podstawę ubiegania się przez stronę o przywrócenie terminu do wniesienia środka odwoławczego lub środka zaskarżenia odrzuconego z powodu nieuwzględnienia tej wykładni (art. 168 § 1 k.p.c.).

Ubocznie należy zwrócić uwagę, że powód nie dopełnił nie tylko obowiązków fiskalnych związanych z wniesieniem skargi kasacyjnej, wymaganych zgodnie z poglądem wynikającym z uchwały z 5 czerwca 2008 r., ale także tych, które wymagane były przy dominującym wcześniej poglądzie, że zwolnienie od kosztów sądowych rozciąga się na postępowanie kasacyjne. Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony przed dniem wejścia w życie (10 marca 2007 r.) zmian do ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. dalej określana jako „u.k.s.c.”), wprowadzonych ustawą z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123), w tym uchylenia art. 14 ust. 2 u.k.s.c. Oznacza to, że na podstawie art. 2 powołanej ustawy nowelizującej z dnia 14 grudnia 2006 r. do powoda stosują się dotychczasowe przepisy, a zatem ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu sprzed nowelizacji, w tym także wynikający z art. 14 ust. 2 u.k.s.c. obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd. Powód opłaty tej jednak nie uiścił.

Z przytoczonych względów zażalenie powoda należało oddalić na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.